

M. H. MUSEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növendéknapló

III. évfolyam 1903. Székelyudvarhelytől, 1903. január 4.

I. szám,

52 SZERKESZTŐSÉG

hová
a lapba szánt kéziratok
küldendők

Székelyudvarhely,
ev. ref. papi lakás.

Előfizetési pénzek,
reklamációk

Becsek Dániel Fia
könyvnyomdájába inté-
zendők: Sz.-udvarhely,
Árpád-utca 401.

VASÁRNAP

KÉPES CSALÁDI HETI UJSÁG.

FŐSZERKESZTŐ: NAGY KÁROLY , ref. theol. tanár.	KIADJA: Az Erdélyi Ref. Egyházkerület »Egyházi Értekezlete«	Megjelenik: minden vasárnap egy iven.
FELELŐS SZERKESZTŐ: VAJDA FERENCZ , székelyudvarhelyi ref. pap.		ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor. Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Lapunk olvasóihoz, pártolóihoz.

Lapunk a »Vasárnap« életében a most kezdődő 1903. év komolyabb érforduló. A változás azonban — olvasóink legyenek megnyugodva — inkább csak külső. Sem az iránya, sem a tartalma nem változik. *Komoly keresztyén vallásos családi ujság lesz ezután is*, mint eddig. Ép úgy fogja szolgálni azokat a nemes czélokot, magas érdekeket, melyeknek megindítója és támogatója az erdélyi ev. ref. egyházkerületi Egyházi-Értekezlet maga elébe tűzött, mint tette eddig. Sőt biztosan reméljük: még jobban, még lelkesebben, még eredményesebben. Mert eddig a mi kis lapunk, a »Vasárnap«-nak minden ügye — s különösen a sok aprólékosságokkal járó anyagiak: előfizetések, reklamációk, expedíció stb. — mind egy kézben voltak, a felelős szerkesztőében, a ki pedig több más oldalról is oly nagy mértékben volt elfoglalva, hogy gyenge erejével több embernek is elégséges munkát, mindenben jól végezni képtelen vala. Azok pedig, kik lelkesen támogatták a munkát s főleg az eddigi derék *főmunkatárs*, ezeken a bajokon nem segíthetett, mert falusi állomása ezt lehetetlenné tette. Így a mindkettőjük részéről való túlfokozott munka daczára, a hiányok, a gyarlóságok, a késedelmek magának a jó ügynek, a szent érdekeknek estek kárára. E mostani változás folytán megjavul a helyzet.

Az isteni gondviselés bölcsessége úgy intézte, hogy *Vajda* kollegánk a székelyudvarhelyi egyház lelkészévé lett, hol jóhirü és mégis olcsó nyomda áll rendelkezésre. S miután az ő szép tehetségét, egyházas buzgalmát és lelkesedését sikerült egészen a »Vasárnap«-hoz kötnünk: mi természetesebb, mint az, hogy ő, ki a lap szellemi munkájának eddig is oroszlánrészét vitte, most a felelős-szerkesztőséget tényleg is átvéve, saját felügyelete alatt vezesse a »Vasárnap« ügyeit. Az áldozat, a mit most ő hoz lapunkért, valóban az egész egyház köszönetére, elismerésére méltó, melylyel — bizunk — nem is maradnak neki adósai.

S ha a lap szellemi érdekei követelték e változást, vele együtt járt a másik, hogy a lap nyomtatása is az ő vezetése alatt Székelyudvarhelyen történjék. E kérdést is szerencsésen megoldotta a *Becsek-czég* ajánlata, mely az egész adminisztrációt magára vállalta s a lapot az eddigi árért, az eddiginél még jobb papiroson fogja nyomtatni s küldeni *pontosan* előfizetőinknek.

A lap anyagi és szellemi vezetése kérdésének ily szerencsés megoldása után, reám az eddigi felelős szerkesztőre csak egy kötelesség maradt: mingen jóigyekezetemmel és munkámmal támogatni a lapot. Most a külső gondok alól felszabadulva, *különösen dolgozataimmal*. E kötelességem külső jele gyanánt marad nevem to-

vábra is a lap élén, — mint főszerkesztőé. Ha a jó Isten erőt s egészséget ad, az ebben elvált kötelességnek teljes erőmből igyekezem meg is felelni. S hiszem, ebben együtt jönnek velem lapunknak eddigi érdemes többi munkatársai is.

Ime, láthatják kedves olvasóink, a változás mindenkép előnyös és biztató a jövőre nézve. Lapunk jobb, élénkebb, lelkesebb és nemesebb lesz mindig. Előre tör, halad.

Az új szárnylebbentéssel még magasabba emelkedünk. De *tartson vele lépést a támogatás is*. Ma egy család sem nélkülözhet egy ilyen lapot. Ezt éreznünk kell a vallásos megújulás korában. a felekezeti verseny, hogy ne mondjam, versengés idején. Eddigi barátainkat kérjük: tartsanak ki mellettünk! A közönyösöket kérjük: álljanak a jó ügy támogatói közzé! Lapunk oly olcsó, ne vonják meg tőle azt a négy korona évi előfizetési díjat! Áldását fogják látni. Különösen kérjük lelkésztársainkat: *ismertessék, terjesszék lapunkat*. Nem közönséges munkatársat nyertek benne hiveik között.

Hisszük, bizunk, hogy az 1903-ik év a »Vasárnap«-ra nézve egy jobb, szebb kor kezdete.

Mi pedig, kedves barátom, ki mától kezdve a lap felelős szerkesztője vagy, felcserélt munkakörrel ugyan e lap ügyei körül, de haladjunk ugyanazon egyetértéssel, ugyanazon lelkesedéssel

tövises, de szép munkánk útján. Megáldja az Isten munkánkat.

Az »Egyházi Értekezlet« directoriuma addig is, míg a márcziusban tartandó Igazg. választmány s ennek útján a közgyűlés megerősítheti, a maga részéről örömmel adta hozzájárulását e változashoz s kéri ügyünknek minden lelkes munkását, hogy a »Vasárnap« felkarolásában ne késsenek szolgálni az Értekezlet nemes céljait.

Boldog új esztendőt! Isten áldja meg ez évet s a »Vasárnap« ez évi munkáját fokozott sikerrel.

(Kolozsvár)

Nagy Károly,
főszerkesztő.

Isten nevében.

Isten kegyelméből átléptük az új esztendő küszöbét. És ezzel a »Vasárnap« harmadik ízben kopogtat be régi ismerőseihez, jó barátaihoz, hogy boldog újesztendőt kívánjon és egy kis szállást kérjen. Ne ijedj meg kedves olvasóm az új vendégtől, ha talán valami változást látsz rajta, mert rajtad is eshetett változás az év folyamán. Ha egyéb nem, legalább esett annyi, hogy fejedén több van egy ősz hajszállal és egy lépéssel közelebb jutottál a sirhoz, ha lelked még fiatal is. Itt is csupán a külső formán, a szálláson esett változás. Más helyről kel fel, de belseje, lelke, szava,

ő maga is úgy gondolta, hogy elég van a földi jóból, hát ő maga kezdte elhagyni az Istent, úgy gondolta talán, hogy most már csak elboldogul magára is. Gőgös és felfúvzkodott lett. Csak azokat nézte embernek, akiknek egyformán volt ő vele. A honnan ő idáig jutott, oda csak kevélységgel tudott lenézni, felfelé szeretett volna nyujtózni, előtte ismeretlen világba.

Ekkor mérte rá az Isten — akit ő kezdett elhagyogatni — az első csapást. Elvette hűséges élettársát, aki jobb keze volt neki, aki olyan szépen, hűségesen, gondosan takarítottatta meg azt, amit ő munkájával összeszerezgetett.

Erős Ádám eltemette az ő hűséges társát a temetőbe, csináltatott neki szép fejfát, a sirt is bekerítettette, aztán megnyugodott és azt mondta: Jól van így!

Jól. A Mózes fiu már házasulandó ember, egyedüli gyermek, szép legény, értelmes is, kap leányt, amilyent akar. A nótáriusnak is van egy, szép kisasszony, városon nevelődött, megkapjuk. Erős Mózesre nagy vagyon néz. Ötven köblös föld, nagy porta és tenger lábas jószág. Így van. Megházasítom a Mózeset.

Vasárnapi templom után haza jött Erős Mózes, Ádám, az apja, nem járt már oda régen, leültek mindketten az asztal mellé és Erős Ádám hamarosan szóba kezdett:

TÁRCZA.

Templomban.

Gyönyörűséges énnem
Az Ur hajléka mondhatatlanul.
Lelkem oly boldog-édesen
Száll benne, s — mégis: könnyem hullva hull.
Azért van ez, mert lelkem ott az Ur
Elébe száll föl rendesen,
És látja benne Atyját, — mig alul
Az árva test sir csendesén.

Ravasz László.

Haza jött.

— Rajz. —

Írta: G. Diószeghy Mór.

Erős Ádám vagyonos gazdaember volt. Maga szerezte a vagyonát vasszorgalommal, hulló verejtékkel. Vele volt az Isten, megáldotta szorgalmát, megszámlálta hulló verejtékét, megsegítette, ha lankadozott, szóval vele volt, mig idáig érkezett. De Erős Ádám, mikor idáig érkezett, mikor már

irányelve egészen a régi. Marad, a mi volt: a keresztyén családok komoly, építő lapja, az Istenországának terjesztője, az egyházi életnek hű munkása.

Ne ijedj meg, mert az új vendég nem üres marokkal megy. Isten nevében lép be hozzád, és viszi mindazt, a mi nélkül te szükölködöl: az Isten országának gazdag kincseit, hogy lélekben téged is gazdaggá tegyen; viszen békességet, bűnbocsátó kegyelmet, hogy érezd az ő lelkének erejét; és viszen szeretetet, melynek melege kihűlt szivedből.

Meglásd, *hasznos vendége* lesz házadnak, mert ott áll melletted a munka terhében, biztat, ha csüggedsz; erősít, ha roskadozol, hogy Isten nevében bátran előre. *Jó barát* lesz, ki nem hagy el a veszedelemben, midőn ellenségeid: a könnyelműség, léhaság, a rossz czimborák és a bűn mérges kigyója megkörményeznek. Ott áll melletted és bátran szemökbe kiáltja: Távozz tőlem sátán! Téged pedig int, hogy Isten nevében előre. Kövesd a Jézust, ki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, a mi elveszett vala (Luk. XIX. 10.)

Isten nevében indul és így *igaz barátod* is lesz. Nem fog hizelegni, mint az emberek. Szemedbe mondja nyíltan az igazságot. Jogait azonban senkinek nem bántja, de viszont a magáét semmiért el nem hagyja. Meghal inkább, de az

igazságtól el nem tántorodik. S ha azt látja, hogy mások az Isten nevében a gyöngét elnyomják, a tehetetlent hálójukba kerítik, és a kinek sok juhai vannak, mégis elkivánja a szegény ember bányát (Sám. II. 1—4.) Miként, a próféta, Nátán, bátran szemébe kiáltja a hatalmasnak: Te vagy az az ember!

Nem fél a hamis prófétáktól, kik báránybőrbe öltözve belopóznak a családok szentélyébe, feldulják annak boldogságát, elrabolják a lélek nyugalma. Bátran szemökbe kiáltja: jaj nektek fariseusok, mert a szegény özvegyeknek házokat megemésztitek hosszú könyörgésnek színe alatt, annak okáért súlyosabb lesz a ti büntetésetek (Mát. XXIII. 14.)

Aztán, hogy lássad, hogy a vallás, a Krisztus evangéliuma milyen erő, mekkora hatalom, bemutatja neked az apostoloknak, a vértanúknak, a reformátoroknak képeit, kik hitért, szabadságért, hazáért meghalni is készek valának. Isten nevében kövesd a dicső ősokeket. Légy hű mind halálig.

Sok fájó, vérző sebe és még több eligazítani való dolga van anyaszentegyházadnak. Vendéged, a »Vasárnap« nyíltan rámutat a sebekre és viszi a gyógyító balzsamot. Tanácsokat ad a teendőkre, de egyben megkérdez téged is, hogy miként lehet közös akarattal legjobban építeni az

- Árván maradtunk, fiam!
- Ugy maradtunk, édes apám.
- Így nem élhetünk. Asszony kell ide, aki gondunkat viselje. Meg kell házasodnod, fiam.
- Igen, édes apám, megházasodom.
- Magadhoz való asszonyt keresel.
- Magamhoz valót, édes apám.
- Én kinéztem már a nótárius leányát, nevelt, finom kisasszony. Ez való ilyen vagyionba.
- Én meg, édes apám, ki néztem a Botár Julist, itt lakik a szomszédunkba, becsületes gazda ember az apja, tisztességes, jó erkölcsű a leány, ez való én hozzám.
- Az a paraszt, az a koldus, az nem jön az Erős Ádám portájára, még holtom után se! Érted?
- Akkor más sem, édes apám.
- Vagy az, akit én akarok, vagy te is mehatsz.
- Hát akkor — elmegyek édes apám.

Erős Mózes ott hagyta az édes apai házat, elvette Botár Julist, akit ő hűséges, tiszta szerelemmel szeretett és kerestek maguknak egy kis tanyát, valahol a harmadik faluban. Erős Mózesnek erős volt a két karja is, meg az akarata is, éltek erős munkával, de tisztességesen és csendes megelegedésben.

Erős Ádám nem birt a haragjával. Megállj

te, kutya fajzat! Ha te így akartad, hát legyen így. Meghaltál. Nekem meg. Punktum.

Aztán sűrűn látogatott bé a városba. Addig járogatott, míg talált ott magának egy uriféle dámtát. Van ott olyan elég, nem tudni kicsodák, micsodák. Egy ilyen uriféle dámtát talált magának Erős Ádám és elvette hites feleségül. Haza hozta a portájára, de elébb neki möringolta a fele vagyionát. Megvette a szép madarat jó pénzért.

Ettől kezdve ur lett Erős Ádám, uri ruhás emberek rajostól odakaptak a házához, afféle semmittévők, akik szeretnek enni, inni — ha van hol. Nekik maguknak nem igen van. Heje-huja tanyája lett az Erős Ádám portája, mert hát Erős Ádamból ur lett. Urat csinált belőle a felesége.

Vitték esztendőről-esztendőre a hirt falubéli emberek Erős Mózesnek az ő csendes kis tanyájára, hogy az édes apja veszni indult. A tenger lábas jószág már elment, a fele vagyion az asszonyé, a másik felin maholnap megütik a dobot. Ne hagyja, mert nem fog maradni az apjáról egy járomszeg se.

Erős Mózes mindig csak azt mondta erre a beszédre:

— Ha elherdálja, a magáét herdálja. Én megélek a magaméból.

... Hullott a falevél. Ősz volt. Beszorult a munkásember a házba. Erős Mózes is bent üldögélt. A felesége a tűzhely körül forgolódott a vacsorával, ő meg a két csemetéjével játszadozott.

istenországát, erősíteni e földön az ő anyaszent-
egyházát.

Buzdít a munkára. Kér a jónak követésére.
Lelkesít a küzdelemben. Vigasztal a szenvedésekben.

Isten nevében, e kis ujság hirnöke lesz egy
új életnek, melynek napja, az evangéliumi sza-
bagság győzedelmével fog felsütni a magyar nem-
zetre. Kelj föl én magyar nemzetem. Kelj föl siri
álmodból, mert eljött a te világosságod (Esai LX.
1.) Vetkőzd le régi bűneidet, melyek oly sok
nyomorúságot kóstoltattak veled. Ne imádj többé
idegen Isteneket (II. Móz. XX. 3.) Fordulj az igaz
Istenhez, a ki lélek és igazság (Ján. IV. 24.) Rázd
le magadról az igát, mely lelkiismereted szabad-
ságát, gondolatod szárnyait fogva tartja. A mig
ezt meg nem cselekszed, addig nem lesz boldog-
ság a te házában, békesség a te hazában. Fo-
gadd be e kis ujságot, mert ez hatalmas segítő
társad lesz az újjászületés nagy munkájában.

Ezzel, Isten nevében, kezeinket a munkára
vetve, a »Vasárnap« felelős szerkesztését átvesszük.

Vajda Ferencz.

Biztatás.

Ne féljete ti drága, szép erények!
Hogy mint egyebek, csak úgy elenyészték;
S koszoru nélkül megdicsőítetlen
Hamvadtatok ti szomoruan, feledten:

Kettő van. A fiucska már betűzget az abc-ből,
a leányka még csak most gagyog. Alkonyra hajlik
az idő, amikor benyit a szobába valaki. Megros-
kadt, viseltes ember, keserű hangon szól:

— Egy koldus ember vagyok. Itt kezdtem
meg a kéregetést, aztán — megyek tovább.

Erős Mózes oda nézett, meg a felesége is.
Aztán oda mentek a megroskadt, kopott ember
mellé. Az asszony letörölt egy széket a kötőjével,
oda tette az asztal före, az ember megfogta az
öregnek a kezét és leültette, mondani csak annyit
mondott:

— Itthon van, édes apám.

Aztán oda szólt a két csemetének: jertek
ide kis jószágaim, tudjátok, akiről én annyit be-
széltem, a ti öreg szülétek, akiről azt mondtam,
hogy oda van messzire, messzire, no lássátok most
— hála Istennek — haza jött. Jertek csókoljátok
meg a kezét.

A két kis csemete becsülettudásra volt ne-
velve, oda mentek az öreg emberhez, az egyik
megfogta az egyik kezét, a másik a másik kezét,
és megcsókolták. Az öreg embernek még mélyeb-
ben lecsüggedt a feje, a szemeiből sűrűn hullot-
tak a könnyek és a két kis bogárka tágra nyitott
szemeiből azt lehetett kiolvasni:

— Ugyan minek sir az öreg nagyapó, mi-
kor nem bántja senki. Jó, hogy hazajött, majd
mond nekünk mesét.

Van, ki följegyzí a nemest, a szépet;
Borítsa bár homályba itt az élet.

Csak járjatok hát szerte lankadatlan,
Nincsen hiány itt könnyben, fájdalomban . . .
Aggály ne bántson, kétség le ne verjen
Hogy tán csalódni fogtok a sikerben:
Minden letörött könny egy-egy diadal,
S Isten előtt nem ér föl semmi azzal . . .

Legyetek szellők, szállván balzsamosan
Oda, hol a leggyötrőbb fájdalom van;
Szép csillagok, kik éjszakán ragyognak
Rögös útjára szegény vándoroknak . . .
Sugár és harmat a beteg virágon,
Ott legyetek ti bárhol bármi fájjon . . .

S legyetek irtó-fergeteg a hol kell,
Hol rút bűnökben megrögzött a kebel.
Mert bűn az oka minden szenvedésnek,
Mik a világon annyi szívet érnek . . .
Csak a bűn romján kelhet fel az a nap,
Melyen ti vesztetek egyedül jutalmat.

S ha a nap mégis el nem jönne soha,
S így a jutalom földön elmaradna:
Van jobb világ, mely kárpótól keservet,
Ott készen vár a koszoru titeket . . .
S az el nem hervad, meg se halaványul,
Ne féljete ti soha elmúlástul!

Dénes József.

Isten igéje.

Élet a Krisztusban.

Élek pedig többé nem én, hanem
él én bennem a Krisztus. (Gal. II. 20)

Földi életünk vándor útján ismét egy for-
duló ponthoz értünk. Az új esztendő a mi éle-
tünknek forduló pontja. Mi megszámláljuk a
gyorsan tova tűnő éveket, Isten előtt pedig ezer
esztendő annyi, mint egy szempillantás. Nekünk
minden vágyunk, minden törekvésünk az, hogy
minél hosszabbra nyujtsuk ezt a földi életet és
annak napjait minél boldogabbá tegyük. Számítá-
saink azonban igen sokszor hajótörést szenvednek.
Legbuzgóbb törekvéseinket, legédesebb vágyain-
kat egészen észrevétlenül húzza keresztül egy
láthatatlan kéz. Milyen fájdalmasan érint ilyenkor
a csalódás, melyre nem is gondoltunk. Várat épi-
tünk magunknak hirből, dicsőségből, földi kin-
csekből. Erősnek érezzük benne magunkat, bol-
dognak látjuk az életet: ime, a szerencse csillaga
alig fordult másfelé, már vesztett reményeink om-
ladékain hullatunk bús könnyeket.

Hány ember lépte át az ujesztendő küszö-
bét, kinek szíve vérzett a fájdalomtól, ki remény-
telenül, bánatosan néz a jövőbe, mert a múlt,
melyet hátra hagyott, minden számítását, minden
boldogságát sirjába temette. Hányan merültek el
a szenvedéseknek, a bűnöknek árjában, kik tiszta
lélekkel köszöntötték az esztendő hajnalhasadását.
Sokan, ha könnyelműen nem is dobják el ma-
guktól az életet: megátkozzák még a napot is a

milyen születtek. Miért? Mert csupán saját véges emberi bölcsességük után indultak és csupán saját gyenge erejükre támaszkodtak. A ki pedig akarja az ő életét megtartani, elveszti azt. *Krisztus nélkül az életet megtartani nem lehet.* Körünknek pedig éppen az a gyengesége, hogy Krisztus nélkül, isteni segedelem nélkül akar megélni, azért nem gondol sem a vallásra, sem az egyházra.

Már pedig a földi élet csak úgy szép, hivatása csak úgy tölthető be, ha Krisztussal együtt élünk. Krisztussal együtt élve, egészen más a jelen és más a jövő. Ő benne, ő általa egy új

Kovács Lőrincz.

életnek kezdete nyílik meg számunkra. És milyen ez az új élet? Miben áll annak tartalma, becsé? Ez az élet: *szakítás a világtól és föltétlen ragaszkodás Istenhez.* Elismerése annak, hogy úgy a természeti, mint az erkölcsi világrend isten bölcs gondviselése alatt áll. Isten nemcsak a természet változásait forgatja, hanem a mi életünk fonálát is kezében tartja. Szigorú igazságosságánál fogva büntet, ha törvényeitől eltértünk; jutalmaz, ha azokat betöltöttük. De irgalmas Atya is, ki a Jézus érdeméért, bűneinket megbocsátja, kegyelmét ingyen adja. Élet a Krisztusban tehát nem egyéb, mint rendületlen hit Isten jóságában, Isten végtelen szeretetében. *Élni a Krisztusban tehát annyit tesz, mint követni Krisztust,* a ki példát adott nekünk, hogy miképpen lehet Isten akarát betölteni; miképpen lehet minden felebarátunkkal jól cselekedni, s még ellenségeinket is szeretni.

A Krisztusban való élet szakítás a bűnrel,

s így igazi boldogság forrása. Megelégedés a szegénységben, öröm a szenvedésekben és élet a halálban. Tagadni nem lehet, hogy ez az élet lemondással, önmegtagadással jár. De, amiről itt lemondunk, a mit itt magunktól megtagadunk: mindazt megnyerjük Istentől. A ki tehát az új esztendőt Krisztussal kezdi meg, vele együtt él, az bizton számíthat arra, hogy reá nézve boldog lesz a földi élet.

Hazai krónika.

Uj évi üdvözlések. Régi szokása a politikai pártoknak, hogy új esztendő napján, a párt tagjai szerencsekivánatukat fejezzék ki a pártvezéreknek. A vezérek ilyenkor »nyilatkozni szoktak« a helyzetről. A szabadelvűpártban *Hódossy Imrét* kérték fel, hogy üdvözlje *Széll Kálmán* miniszterelnököt. Hogy mit fog a miniszterelnök mondani, arra alig volt kíváncsibb az ország, mint most. Az érdeklődést a napirenden lévő kiegyezési kérdés idézte elő. A miniszterelnök válaszárol jövő számunkban hozunk tudósítást.

Az új év a függetlenségi pártban. Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt az újév napján testületileg tisztelgett a párt elnökénél, *Kossuth Ferencz*nél. A párt tagjai e napon délelőtt 10 órakor gyülekeztek az országos pártkör helyiségeiben, ahonnan 11 órakor mentek *Kossuth Ferencz* pártelnök lakására. Az üdvözlő beszédet a párt nevében, megállapodás szerint *Krasznay Ferencz* képviselő tartotta.

Elmarad a kiegyezés. *Széll Kálmán* miniszterelnök és *Lukács László* pénzügyminiszter a karácson utáni napokat állandóan Bécsben töltötték. Beavatott lapok úgy írják, hogy mindkét miniszterelnök erősen tartja magát és egyik se akar engedni. Emiatt elmarad a kiegyezés. Pedig *Körber* ur is, *Széll* ur is szeretett volna, újévi ajándéku, jó kiegyezéssel kedveskedni az országnak. De, hát éppen itt a bökkenő. A kiegyezés csak egyik fél részére lehet előnyös, a másik félnek a kurtát kell húzni. Tartunk tőle, hogy mi fogjuk a kurtát húzni. Addig jár a korsó a kútra míg eltörik, addig járnak a magyar miniszterek is Bécsbe, míg megkötnék egy rossz kiegyezést. Már annál csakugyan jobb lenne az önálló vámterület.

Megdrágult a vasúti jegy. Uj év első napjától kezdve, a kereskedelmi miniszter új vasúti díjszabást léptetett életbe és az eddigi *Baross-féle* 14 zónát még két új zónával toldotta meg. Az új díjszabás a jegyek árát is megdrágította. Ez a drágaság azonban csak azok részére szól, a kik legközelebb és a kik legtávolabb akarnak utazni. A közbeeső távolságokra a régi árban lehet utazni. Jó lesz tehát, ha útasaink valamivel több pénzt tesznek a zsebbe.

Egyházi élet.

Papi jubileum. Kézdivásárhelyi ref. egyházunk öreg lelkésze, Székely János, mult évi decz. 28-án ülte meg papságának 50 éves jubileumát. Ezen alkalomból az egyházközség igen szép és sikerült ünnepélyt rendezett az ősz lelkipásztor tiszteletére. Ötven esztendő az Istenországának szolgálatában, bizony szép idő, mely elismerést érdemel. Kívánjuk Istentől, hogy élvezze még sokáig munkájának gyümölcsét.

Kegyes adományok. A székelyudvarhelyi ref. egyházközség az elmúlt karácsoni ünnepeken két igen szép adományban részesült. Az egyik egy ezüst keresztelő kanna, belül aranyozva, s másik egy díszes urasztali terítő. A keresztelő kelyhen ezen felírás áll: »Dr. Kassay Albert és neje Kassay Borbála a székelyudvarhelyi ref. egyházközségnek 1902. évben«. Ezen egyházközségnek eddig nem volt keresztelő kelyhe. Kegyes adományozók tehát »egyházuk iránti szeretetüknek és tántorithatlan ragaszkodásuknak« alig adhatták volna szebb jelét, mint ezen kehelyben. A díszes, selyem terítő finom — pointlace — csipkével van körítve, és arany szálakkal rávarrva: »Legyen meg a te akaratod Math. VI. 10.« Ajándékozója nem akarta magát megnevezni. Legyen meg az ő akaratja is. Mi azonban készséggel és örömmel hozzuk az ismeretlen vallásos nőnek e szép adományát nyilvánosságra, követendő példaként minden egyházban. Fogadják a kegyes adakozók, e helyen is az egyházközség hálás köszönetét.

Kegyesség utja.

Jótekonyság.

Wesley János, a methodisták felekezetének alapítója, ki 1703-tól 1791-ig élt, kiváló predikátor hírében állott. Gyülekezeteit többször látogatta meg, s ilyenkor predikált is a hívőknek. Egy alkalommal hallgatói közé vetődött egy zsigori, fősvény ember, ki nagy érdeklődéssel figyelte a prédikátor beszédét. Wesley épen a vagyonszerzésről, takarékoságról és adakozásról beszélt. A fősvénynek rendkívül tetszett, midőn a prédikátor azt fejtegette: »szerezz, a mennyit csak tudsz«, s úgy vélekedett szomszédja előtt: »Nagyon helyes! Ilyet még ugysem hallottam! Ugy látszik a prédikátor tanult ember s ismeri az életet.« Még nagyobb volt a zsigori öröme, midőn azt hallotta hirdetni: »takarékoskodj, a mennyire csak lehetséges«. Most már elragadtatásban mindegyre

csak azt hajtogatá: »Nagyszerű, pompás! Hiszen én egész életemben egyebet sem tettem ennél!« De a mikor a szónok beszéde végén adakozásra hívta fel a híveket s arról beszélt: »adakozz, a mennyire csak lehetséges«, a zsigori így sóhajtott fel: »Oh be kár, hogy ezzel most mindent elront«. — Igen sokan vannak közöttünk olyanok, kik a zsigori ember módjára az adakozást nem tartják kötelességüknek s megfélekednek szükölködő embertársaik gyámolításáról, megfélekednek a szegényekről, éhezőkéről, szomjuhozókról, ruhátlanokról s csak egyikének is a gondját magukra venni nem akarják. Oh, valóban az ilyen könnyörtelen szívűek az igazán sajnálatraméltók. »A jó kedvű adakozót szereti az Isten« (II. kor. IX. 7.)

Drága biblia.

Morgan P. J. amerikai többszörös milliomos, közelebről egy olyan bibliát vásárolt, melynek árát 45 ezer dollárban (1 dollár 4 kor. 10 fillér) állapították meg. E biblia nagy értékét régisége (8-ik századból való) és az adta meg, hogy bekötési táblája a legnemesebb drágakövekkel volt kirakva. Morgan ur e szerint egy értékes könyvvel gazdagabb lett. Kérdés azonban, valyon az ő drága bibliája valójában becsesebb-e annál az egyszerű bibliánál, mit pár fillérért bárki megszerezhet magának? Hiszen a biblia igazi értéke nem a külső díszben, hanem annak belső tartalmában áll. A tartalomban rejlő örök eszmék, isteni bölcsességek és igazságok a becsesek. Ezeknek olvasása s naponkénti tanulmányozása igazi lelki gyönyörűséget szerez, megvigasztal, fölemel s közelebb visz Istenhez. Az Isten igéjével való foglalkozás s az ő szent törvényeinek a követése becsesebb és drágább mindennél. Gyönyörködünk hát az Urnak beszédében és őrizzük meg az ő parancsolatait. Az igazi bölcs a bibliából meríti a kincseit. (Olvasd a 119. zsoltárt.) F. Á.

Mai képünkhöz.

A daliás időknek egy minta férfiát mutatja be képünk komáromi Kovács Lőrincz személyében. Hosszu életet élt. 1816 július 21-én született és 1901 április 28-án hunyt el.

Életét a hazafias, kulturális és humánus cselekedeteknek szentelte. Szabadságharcunkban igen nagy szerepet vitt és nevéhez szép emlékek fűződnek. Ma, amikor arczképét bemutatjuk, megemlítjük, hogy az elhunyt férfi minden vagyonát hazafias és közczélokra hagyta. Az igazaknak emlékezete áldott!

Felhívás előfizetésre.

Főszerkesztőnknek a lap élén elmondott szavai után, kevés mondani valónk van. A »Vasárnap« ugyanis egyetlen hitelesítő lapja erdélyi ref. egyházkerületünknek. Fenmaradása életkérdés anyaszentegyházunkra. A sajtó akkora hatalom lett, hogy azzal le kell számolnunk. Az egyház építés, a hitelesítés nagy munkájában mi sem nélkülözhetjük az egyházi sajtót. Szükség van egy hirnökre, amely az evangelium örök igazságait elvigye azokhoz is, kik közvetlenül nem részesülhetnek azokban. Szükség van egy láncszemre, mely ref. egyházunk minden egyes tagját szorosán oda kapcsolja az egyház testéhez. A »Vasárnap« tehát nem nyereszkes vállalat, hanem egy hiányt pótló, szükséges ujság, melynek élete, fenmaradása egyházunk első rangu érdeke. Nem volna szabad tehát hiányoznia egyetlen paptársunk és egyetlen presbiter atyánkfia asztaláról se, akik elsősorban vannak hivatva örködni anyaszentegyházunk élete fölött. De, sőt ott kellene lenni minden keresztyén család asztalán, mert az Istenországa csak úgy nyerne diadalt e földön.

»Megnehezedett az időjárás felettünk«. Ragadjunk meg minden jó és üdvös eszközt, hogy a nehéz időkben helyünkön megállhassunk. A »Vasárnap« élete eddig csak küzködés volt a létel és nem léttel. Ebben az esztendőben még megpróbáljuk, hogy meg tudunk-e élni saját erőnkben vagy nem. Ez mutatja meg, hogy van-e szükség a »Vasárnap«-ra vagy nincs?

Eddigi előfizetőinket szívesen kérjük, hogy tartsanak velünk az új esztendőben is, ujjtsák meg előfizetéseiket. Paptársainkat, tanítóinkat, gondnokainkat és egyházunk minden hű tagját pedig arra kérjük, hogy maguk mellett szerezzenek még legalább egy-egy előfizetőt, mert csak úgy tudjuk a lapot fentartani.

Előfizetési ára:

Egész évre 4 korona,

Félévre 2 korona.

Negyedévre 1 korona.

Az előfizetési pénzek Becsek D. Fia könyvnyomdájába Székelyudvarhelyt Árpád-utca 401. szám alá küldendők.

A »Vasárnap« ezen számát még minden régi előfizetőnknek megküldjük, azoknak is, akik nem fizettek elő. Kérjük szíveskedjenek előfizetéseiket megújítani, hogy a nyomtatandó példányok száma felől, idejekorán tájékozva lehessünk.

Isten áldása legyen a jó munkán!

A szerkesztőség.

Vegyes hírek.

Új esztendő. A »Vasárnap« kedves olvasóinak boldog új esztendőt kívánunk. Legyen az 1903-ik esztendő egyházunkra, hazánkra a testi és lelki áldásoknak gazdag esztendeje.

Tájékoztató. Mint olvasóink láthatják, a »Vasárnap« ezután Székelyudvarhelyen jelenik meg. Az átköltözés reánk nézve is, nem kis akadályllyal és nehézséggel járt. E miatt nem jelenhetett meg lapunk első száma olyan pontosan, a mint szerettük volna. Kérjük olvasóinkat, hogy e késelemért legyenek irántunk elnézők. Ha pedig az új helyről a »Vasárnap« egy, vagy más okok miatt, nem jutna pontosan előfizetőink kezébe, kérjük, szíveskedjenek először a helyi postán utánna tudakozódni, hogy oda megérkezett-e, s azután a kimaradt számot megreklamálni. Mi azon leszünk, hogy a lap pontosan járjon. A változás miatt, a múlt évi tartalomjegyzéket sem adhattuk még. Egyik legközelebbi számunk hozni fogja. Szolgáljon e pár sor előfizetőinknek tájékozásul.

Hazafias rendőrkapitány. A tordai oláh iparosok nemrégiben oláh színelőadást akartak rendezni. Eziránt be is adták kérvényüket a városi rendőrkapitányhoz, ki azonban azt visszautasította azzal, hogy magyar hatósághoz csak magyar beadvánnyal lehet fordulni, ugyszintén a beadvány mellékletei is csak magyar szövegűek lehetnek, minek folytán odautasította az oláh iparosok multságának rendezőit, hogy a kérvényhez mellékelt román nyelvű szindarabot hiteles magyar fordításban nyujtsák be. Amig ezt meg nem teszik, nem hajlandó az előadásra engedélyt adni. Ez minden nemzetiségi vidéken fekvő magyar hatóság részére követendő példa!

A megugrott szent leány. Három héttel ezelőtt Franciaországban hire járt, hogy egy montagnai leány előtt minden nap megjelen a Madonna. Az egész világ, urak és parasztok, odacsődült a fiatal leányhoz, ki mindenkit kegyesen fogadott és egy öreg tölgyfához vezetve, holmi arcfintorítások közepette »jósolt«. A leánynak sokan hittek, dúsan megajándékozták és a szent tölgyre gazdag ajándékokat raktak áldozatul a Madonnának. Tegnapelőtt azonban fordulat állott bé a Madonna megjelenése ügyében. A szent leány ugyanis kedvesével Olaszországba szökött. A becsapott hívők most halálra keresik a szédelő leányt.

Halál a templomban. A hajdunánási református templomban megrendítő dráma történt. Oláh Sándor szücsmester fölött tartott a pap gyászbeszédet. Ott volt a gyülekezetben az özvegy is, negyvenhét esztendőes erős, egészséges asszony. Miközben a pap beszélt, az özvegy hirtelen a szívéhez kapott és összerogyott. Nyomban meghalt.

Kuruzslás. A szegény falusi nép nem látja szívesen az orvost. Nem csupán a betegség miatt, hanem mert pénzbe is kerül. S pedig sok pénzbe

A pénz pedig nagyon híjával van a szegény falusi népnél. Nem nagyon telik orvosra, patikára. Ha már valami nyavalya látogatja meg a paraszt embert, szivesebben fordul segítségért a javasaszszonyhoz. Olcsóbb és mindjárt orvosságot is ad. Sokszor azonban az orvosság halálhozó mérég, ebből azonban kevés okulás fakad az egyszerű emberek részére. A napokban is egy asszony járt benn a szegedi rendőrkapitánynál. Az illető Mándoky Ferenczné szül. Huszka Etel alsótanyai asszony, panaszt emelt egy kuruzsló ellen, a kihez orvosságért fordult és attól még betegebb lett. A vizsgálatot megindították, az asszony pedig hazament. Alig ért azonban lakására, oly rosszul lett, hogy pár óra múltán meg is halt. A törvényszéki orvosi vizsgálat a napokban szállt ki a helyszínére. Sokan okulhatnak ebből mások is.

Harcz a farkasokkal. A biharmegyei Szod községben az elmúlt napokban valóságos vérengzést vitt véghez egy éhes farkascorda. A község egyik, Lunka nevű éjjeli őre, tizenegy óra tájban ebvontáshoz hasonló hangokat hallott. A hangok irányában elindulva, a sötétben egy csapat farkas támadta meg. Segélykiáltására előfutott a másik éjjeli őr, Pap Lázár, de mikor a farkasokat megpillantotta, egy udvarba menekült. Az éhes vadak erre a nyitott udvarokba rohantak, és sok gazdasági állatot pusztítottak el. Vladár János juhásznak mintegy ötven birkáját tépték szét. Pap Lázár kiáltásaira csakhamar talpon volt az egész község, s puskával, dorongokkal fölfegyverkezve, üldözőbe vették az ordasokat. A fenevadak menekülés közben még egy emberéletet is oltottak ki. A falu végén lakott Ricsán Lázár gazda, a ki a lövöldözések zajára az utcára sietett. Eppen akkor rohantak arra az üzöbe vett farkasok. Az egyik ordas megrohanta Ricsánt, lerántotta a földre és keresztülharapta a torkát. Mikor az üldözők odaértek, Ricsán nagy vértócsában halva feküdt a földön.

Rózsa Sándor a vallató bíró előtt. Az aradi ügyészség pinczéjében nagy tisztogatást rendeztetett a napokban dr. Meszlényi Antal királyi ügyész. A poros iratok között a legtöbb helyet foglalta el a Ráday-korszak bűnkrónikájának hatalmas iratcsomója, amelyhez hasonló arányu alig fordult elő az európai igazságszolgáltatás újabb történetében. Kétségtelenül legérdekesebb ezek között az a jegyzőkönyv, amelyet Laucsik Mátyás, a híres vallató bíró vett föl Rózsa Sándor vallomásától. Egyik ismeretlen részét ennek a jegyzőkönyvnek most hozzák nyilvánosságra az aradi lapok, s azokból vesszük át az alábbi részletet, amely a híres haramiára rendkívül jellemző.

Lucsik amiatt faggatta Rózsa Sándort, hogy miért fosztott ki egy egész vonatot, melyen sok ártatlan és szegény ember utazott, kiket alig száz forintért ölt meg.

Rózsa Sándor erre azt felelte Lucsiknak a jegyzőkönyv tanúsága szerint:

— Száz forintért az Istent is megölöm!
Ennél vakmerőbb és megátalkodottabb mondanása semmiféle banditának nem volt még.

A „*Vasárnapi Ujság*“ december 28-iki száma 30 képpel és színnyomatu díszes képmelléklettel jelent meg. *Mikszáth* Kálmán a *Vasárnapi Ujság* főmunkatársa befejezte e számban »A sipsiricza« című egy kötetre terjedő nagyobb elbeszélését s emellett be van fejezve *Mark Twain* »A hazugság« című új elbeszélése ie. A szám további tartalma: Az új hadügyminiszter (Pitreich Henrik altábornagy arczképével). — »Krisztus megkeresztelése« *Markó* Károly festménye (színes képmelléklet). — »Kisfaludy Sándor egy ismeretlen levele« *Takáts* Sándortól. — »Venezuela« (képekkel) *Cholnoky* Jenőtől. — »A villamos a hóban« (Goró Lajos rajzával). — »Eljegyzés a pozsonyi főhercegi udvarnál« (képekkel). — »Kerékgyártó Árpád« (arczképpel). — »Jókay Károly« (arczképpel). — »Párisi képek a nagy forradalom idejéből« (képekkel egykoru festmények után). — »Sűrűsített táplálékok« (képekkel). — »Divatlevél« (képekkel). — »Családi vizsaly a szász uralkodó házban« (a szász trónörökösne arczképével). — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyletek, Sakkjáték. Képtalány. Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A »*Vasárnapi Ujság*« előfizetési ára negyedévre négy korona, a »*Politikai Ujdonságok*«-kal és a »*Világkróniká*«-val együtt 6 kor. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a »*Képes Néplap*« legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

A „Vasárnap“ szeretet munkája.

Lapunk terjesztése. *Nagy* Károly theol. tanár 6 koronát küldött a »Vasárnap« terjesztésére. Midőn a kegyes adományt köszönettel nyugtázzuk, tudomására hozzuk olvasóinknak, hogy a »Vasárnap« szeretet munkája« cím alatt egy állandó rovatot nyitunk, melyben a különféle czélokra történendő gyűjtéseket, a szeretet filléreit hozzuk nyilvánosságra. Anyaszentegyházunknak — hála Istennek — sok áldozatkész buzgó tagja van, akik nemes czélokra készséggel adakoznak. Mi megnyitjuk az alkalmat koronként, hol egyes egyházaknak, hol iskoláknak, hol magános szegény hitsorsosaink részére szeretet filléreket gyűjtünk.

Most egyelőre legégetőbb kérdés lapunknak a fenmaradása. Kik ennek ügyét szívesen viselik, kérjük sziveskedjenek a legcsekélyebb összeggel is a »Vasárnap« terjesztéséhez hozzájárulni. Főszerkesztőnk hat koronáját, a magunk részéről még megtoldjuk két koronával és a Vasárnapot két példányban a dobói leányegyház számára fogjuk megküldeni.

A szerkesztő postája.

Lapunk munkatársait szívesen kérjük, hogy dolgozataikkal keressenek fel az új szálláson is. — B. u. é. k.

1903.

VASÁRNAP

210
KÉPES CSALÁDI HETI UJSÁG

SZERKESZTIK

NAGY KÁROLY

REF. THEOL. TANÁR, FŐSZERKESZTŐ

VAJDA FERENCZ

SZÉKELYUDVARHELYI REF. PAP. FELELŐS SZERKESZTŐ

HARMADIK ÉVFOLYAM

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP EGY IVEN.

1868

SZÉKELYUDVARHELYT,
NYOMATOTT BÉCSEK D. FIA KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
1903.

el.

TARTALOMJEGYZÉK.

I. Vezércikkek.

	Lap
A Zsinat. Vajda Ferencz	89
A lelkesválasztásról. Vajda F.	121
A mi fegyverünk. V. F.	161
A magyar ifjúsághoz. Siculus. (V. F.)	193
A pápa halála. Vajda F.	233
A nemzet erőssége. Vajda F.	249
A vallások egyenjogúsága. Beke K. (V. F.)	337
A »Vasárnap« ügye. Nagy Károly.	353
A mi sérelmünk. Vajda F.	401
Aratás előtt. Osváth Lajos	225
Beszéd okt. 31-én. Vajda F.	345
Esperesi vizsgálat. Vajda F.	41
Elnémult harangok. Órhegyi. (V. F.)	65
Egyházi adózás. Vajda F.	105
Egyházi estélyek. Siculus. (V. F.)	337
Érdekeink a városban. Nagy Károly	73
Ebredjünk öntudatra. Siculus.	33
Fogjunk munkához. Vajda F.	313
Felhívás. Nagy—Tárkányi	385
Hazaszeretet, Csiki Albert	217
Husvét. Vajda F.	113
Isten nevében. Vajda F.	2
Isten büntetése. Nagy Károly	49
Isten áldd meg a magyart. Csiki Albert	145
Iskolai év előtt. Vajda F.	273
Ima. Vajda F.	289
Itt a tavasz. Siculus.	97
Jobb jövő munkásai. I. II. Nagy Károly	17. 25
Jótekonyság. Siculus.	265
Karácsony. Vajda F.	409
Kinek van jó dolga. Siculus	305
Kérő szózat. Beke Károly	137
Körlevél. Dr. Bartók György	9
Köznevelés. Vajda F.	129
Közügy. Lajos János	209
Lapunk olvasóihoz. Nagy Károly	1
II. Rákóczy Ferencz. Ravasz Árpád	185
Márczius 15-én. Vajda F.	81
Melyik az igaz vallás. Beke Károly	321
Nőnevelésünk. Vajda F.	281
Nők az egyházi életben. I. II. Vajda F.	360. 369
Nyílt levél. Zsigmond Károly	57
Országos közalap. Vajda F.	297
Olvasóinkhoz. Szerk.	321
Olvasóinkhoz. Szerk.	321
Protestáns szabadalvőség. V. F.	153
Pünköst. V. F.	169
Részlet Deák F. beszédéből	329
Templomba járás. Vajda F.	257
Terjesszük a bibliát. Szabó Aladár	393
Több világosságot. V. F.	241
Urnappja. V. F.	177

II. Vegyestartalmu közlemények.

A Miatyánk és az anya. Molnár K.-né.	66. 74
A bűn és következménye. Vásárheiyi Bol- dizsár	82. 90. 98.

A hit. Csiki Albert	107
A bethlehemi pásztorok. Kenessey Béla	419
A hivek seregéből. Irsay	423
A ref. hitvallás főbb pontjai	350
A »Vasárnap« vallásos iránya. Nagy K.	419
A baptizmus veszedelme. P. A.	263
Az alkoholizmus. Dr. Gencsy Endre. 242. 250. 258. 266. 274	
Az erd. egyh. kerület közgyűlése	366
Az első gyümölcs. Mezei Mihály	370
Az üdvösség utja. V. F. 378. 386. 394. 402. 410	
Bolyai Farkas	306. 314. 323. 331
Deák F. bölcsmondásai	334
Egyh. Ert. közgyűlés	218. 228
Egy derék férfi halála	407
Elmélkedés a boldogságról. Gr. Kunn. G.	417
Isten mindentudó. Nagy Károly	226. 234
Ifjúsági egyletek. Farkas József	254
Ifjúsági egyletek. Tárkányi	326
Karácsony. Dr. Bartók György	417
Karácsony. Pásztor (Bodor J.)	421
Karácsony a pusztán. Király Béla	424
Kálvin János a tizparancsról és imádságról Nagy Károly. 11. 19. 27. 42. 50. 114. 122. 130 138. 146. 154. 162. 170. 178. 187 194. 202. 210.	
II. Rákóczi F. ifjúsága. Incze Lajos	298
II. Rákóczi F. kora. Nagy K. 339. 346. 355. 362	
Olvasó kör és a gazdatársadalmi mozgalmak	167
Prot. törekvések. Bartha Pál	282
Szórakozás. Bodor Géza	422
Született nektek a Megtartó. Péchy Á.	422
Takarékoskodjunk. E—k	290
Templomi éneklésünk. Gyerkes Mihály	59
XIII. Leo a protestantizmusról	293
Tudomány és vallás. Egy érdeklődő	203

III. Tárczák.

A világ legszebb rózsája	50
A nevelésről. Kovács Dánielné	98. 106. 114
A mi birtokunk. G. Diószeghy Mór	122
A házasságról. özv. Doros Györgyné	162
Aki nem gyűjt többé Szt. Antalnak. Péchy 170. 178	
A régi ének, Valda Ferencz	194
A zágoni kis harang. János Lajos	202
A szülői szeretet. Csiki Albert	266
A református hitvallás védelme a baptizmus ellen. Vajda F. 338. 346. 354. 362. 370. 378	
A mi kisbirónk. Ferencz Samu	386
A megigazulás utja. Mester János	394
A ki téged kövel dob. Bodor János 234. 242 250. 258	
Az Ur a gyermekek által. Ferencz S.	66
Az Ősök Istene. Irsay.	74
Az anya. Zoványi Lajos	90
Az Istentagadó. Zoványi Lajos	130
Az első szó. G. Diószeghy	306
Bátki Rákhel. Molnár Imre	274
Dezső elment. Czirmay Zoltán	298

Egy főuri család szenvedése. Czirmay Z.	10. 18
	26.
Elérte az Isten keze G. Diószeghy	402
Eljött az angyal. G. Diószeghy	410
Hitépítés a tengeren. Lészay F.-né	210
Hazajött. G. Diószeghy	2
Jézus korának pártjairól. Osváth L.	138. 146. 156
Isten országa és az egyház. Péchy	282. 290
Isten nem hagy el. Csiki Albert	314
Mikor olyan sokáig nem sütött a nap. Dr.	
Gööz	330
Nagy esemény. G. Diószeghy	226
Ur lett. G. Diószeghy	186

IV. Versek.

A kirándulókhoz. Balázs József	58
A Vasárnap. H. Szánthó István	72
A Fejedelem. Felszeghy Dezső	82
A halálról. Szabolcska	188
A zaj között. Biró Dénes	207
A természetben. Dénes József	229
Az ingadozókhöz. Balázs József	35
Az életből. Osváth Lajos	86
Az élet. H. Szánthó István	238
Ay aradi tizenhárom. Kertész Albert	327
Apáthy Istvánhoz. Balázs József	396
Add meg. . . . Csiki Albert	76
Aratás idején. Dénes József	225
Alkonyodik. G. Diószeghy Mór	345
Apám sirjánál. Kóty Mariska	254
Adventkor. L. Diószeghy	386
Átok és ima. G. Diószeghy	203
Bátyám halálára. Balázs József	308
Biztatás. Dénes József	4
Beteg a kis fiunk. G. Diószeghy	21
Boldog a ki sirni tud. Szabolcska	42
Biblia volt. Mester János	215
Családi élet. Dénes József	55
Deák F. Ujvári Béla	332
Esti ima. Kertész Albert	39
Egy temetésen. Dénes József	95
Este. Biró Dénes	135
Eltévedt nyáj. H. Szánthó	151
Emlékezés Rákóczyra. Balázs József	163
En Istenem. H. Szánthó	14
Édes anyák. Szabolcska	100
Fecskémhez. Balázs József	112
Feljött a nap. H. Szánthó J.	302
Feleségemhez. G. Diószeghy	371
Felébredénk. Kóty Mariska	381
Fohász. Demeter Dénes	354
Gályarabok éneke. Osváth Lajos	322
Ha egy estét. Szabolcska	50
Hatalmas Ur. Incze Béla	258
Halvány levelek. Dénes József	291
Halványul a táj. Dénes József	342
Husvétban. Dénes József	115
Husvéth. H. Szánthó István	114
Husvétkor. Farkas Sándor	124
Ima. Csiki Albert	46
Imádkozom. Demeter Dénes	294
Imádkozás. Szabolcska	300
Imádság Szeremlei Lajos	351
Jövel Szentlélek. G. Diószeghy	171
Karácsonkor. Incze Béla	419
Karácsonban. G. Diószeghy	420

Karácsonra. Kertész Albert	422
Karácsoni ének. H. Szánthó István	414
Karácson ünnepe. Szabolcska	410
Karácsonban. Osváth Lajos	412
Kiáltó szó. Balázs József	218
Lajos napján. Incze Béla	267
M. J. esküvőjére. Balázs József	132
Megnyugvás. Dénes József	140
Május. Kertész Albert	148
Munkálkodjatok Dénes József	284
Nagy Pénteken. G. Diószeghy	106
Nagy Péntek H. Szánthó J.	111
Ne büntess . . . Csiki Albert	407
Október 31-én. Tóth Gyula	348
Október 6-án. G. Diószeghy	316
Özv. Nagy Andrásné. G. Diószeghy	274
Pünköszt H. Szánthó J.	174
Pünkösztkor. Incze Béla	180
Rákóczy sirja. Szabolcska	156
Rákóczy kesergője. Endrődy Sándor	199
Sötét hajam közé. Ferencz Samu	142
Szabadban. Csiki Albert	199
Szilveszter éjjelen. Dénes József	424
Templomban. Ravasz László	2
Templomban. Csiki Albert	260
Temetőben. Dénes József	364
Temetésen. Ferencz Samu	404
Temetőben. Diószeghy	68
Téli esték. Szabolcska	18
Töprengés. Balázs	286
Vigasz az éjben. Ravasz László	30
Vallomás. Szabolcska	90
Zokszó. Juhász Sándor	12
Uram Jézus. Lévai József	122
Ünnepi harangszó. Szabolcska	26

V. Isten igéje.

A szenvedő Jézus. ifj. Péter Károly	76
A Jézusért hulló könnyek. Király Béla	84
A Jézus és a mindennapi kenyér. Király B.	92
A mi fegyverünk. V. F.	140
A háromság. Király Béla	172
A keresztyénség titka. Osváth Lajos	212
A bünbocsánatról. Király Béla	220
A keresztyén ünnep szentelés. Osváth Lajos	235
A világ világosságai. Király Béla	275
A biblia és az üdvözítő hit. V. F.	356
A nemzet jövője. Király Béla	340
A testté lett ige. Osváth Lajos	404
Aratás után. Király Béla	260
Az Isten szeretet. Király Béla	28
Az ismeretlen isten. Nagy Károly	43
Az ima áldása. Király Béla	52
Az utolsó órák. V. F.	108
Az igaz vagyon Osváth Lajos	364
Az Úr neve megvallása. Osváth Lajos	380
Dávid király büne. Király Béla	196
Eljő az Ur. V. F.	388
Elet a Krisztusban. V. F.	5
Földnek savai. Király Béla	324
Isteni gondviselés. Osváth Lajos	148
Ime, adok nektek kenyeret. Órhegyi M. (V. F.)	252
Istennek lelke az emberekben. Osváth Lajos	245
Isten törvényének állandósága. Király Béla	292
Jézus és a szenvedők. Biró Sándor	100

Jézus békessége. Zsigmond Károly	412
Józanság V. F.	36
Látta az Urat. V. F.	116
Legyetek irgalmasok. Örhegyi	284
Maradj velünk. V. F.	124
Meddig kísért az Ur. Molnár Imre	269
Milyen legyen a mi imádságunk. Osváth L.	156
Mire tanít áldozócsütörtök. Osváth Lajos	164
Mit cselekedjünk. V. F.	179
Mi a Krisztus tudománya. Osváth L.	188
Micsoda lélek van bennünk. Örhegyi	300
Szomjuság Isten után. Király Béla	59
Térjete meg. V. F.	397
Zákeus megtérése. Király Réla	372

VI. Kegyesség útja.

A ker. ember a templomban. Péchy	22
A férfi és a nő. Adár.	39
A szülői szeretet példái. Sass B.	46
A világító torony őrének hite. Csulak Zs.	63
Á böjt. Péchy	71
A vallástételről	111
A kereskedő. Király B.	118
A mű dicséri mesterét	126
A jó példáról	133
A kártékony ág	159
A hit szava. Ifj. Bartók György 310. 318. 326.	335
A német császár apai tanácsa	375
A karácsoni ajándék. Raniszevlyavits Gy.	415
Az alázatos székely földmives. Király B.	79
Az Ur íté. F. Á.	87
Az életnek tökéletességéről	151
Az igaz birónak igazságáról	190
Az ördögmesterségről	301
Egy művész életéből. Király B.	103
Életigazságok. F. Á.	111
Jótekonyság. F. Á.	6
Jövel szentlélek. Csiki Albert	175
Hogy lesz ökör a szunyogból. Király B.	166
Jézus és játszó gyerekek. ifj. kgy.	294
Luther Márton levele a mise hallgatásról	182
Luther M. aranymondása. Dr. Masznyik E. 358	367
Milyen néha a házi élet	239
Milyen lehetne a házi élet	255

VII. Apróságok.

A horkolás ellen	222
A zsidók szaporodása	343
A régi törökök, mint gyümölcsstermelők	103
Böjtölő kigyók	231
Bóra Katalin. F. Á.	15
Dohányzás története	217
Hasznos tudnivalók	391
Könnyező állatok	215
Melyik a jobb vallás	207
Milyen idős a föld	286
Tapasztalati igazságok. F. Á.	23
Több eszük van annál	143

VIII. Hazai krónika: 5. 13. 20. 29. 36. 44.	
53. 60. 68. 77. 85. 93. 101. 109. 116. 132. 141.	
148. 157. 165. 198. 205. 213. 221. 230. 237. 246	
252. 262. 270. 277. 285. 308. 316. 333. 342. 348	
357. 365. 373. 382. 389. 397. 405. 412.	

IX. Világkrónika: 21. 30. 37. 45. 54. 61. 70. 78.	
94. 109. 117. 142. 198. 205. 222. 262. 271. 278.	
285. 301. 309. 325. 342. 390. 398. 414.	

X. Egyházi élet. 6. 13. 21. 30. 38. 46. 54.	
62. 70. 79. 86. 95. 101. 110. 117. 125. 134. 142	
150. 158. 167. 173. 181. 189. 199. 206. 214. 222	
238. 247. 262. 270. 278. 285. 292. 303. 310. 317	
326. 333. 349. 358. 374. 383. 399. 406. 414.	

XI. Képek.

Kovács Lőrincz	1
Uj országház	15
Kinizsi Pál	24
Algir	29
Biró Lajos	37
Hitetlen tudós	45
Árpád és a vezérek	53
Abdel Azir	61
Áldozat a hadurnak	69
Erzsébet királyné	77
II. Rákóczy Ferencz elfogatása	85
Ugi királya	92
Régi magyar lovas	101
Szondy György	109
Rubens, Levétel a keresztről	117
Ciseri, Krisztus sirbatétele	125
Dési ref. templom	133
Budavár visszafoglalása	141
Nógrád visszafoglalása	149
Fariseus és publikanus	157
József főherczeg	165
II. Miklós oroszczár	173
Kolozsvári ref. theologia	181
Kolozsvári ref. kollegium	189
Sándor szerb király és felesége	197
Sepsi-Szentgyörgyi ref. kollegium	205
Marosvásárhelyi ref. kollegium	213
Gábor Aron	229
Perzsa Khán	237
Szászvárosi ref. kollegium	245
Egy perzsa főpap	253
Zilahi ref. kollegium	261
Oroszlán szeliditők	269
Ákosi ref. templom	277
Cvingli	285
I. Péter szerb király	293
II. Rákóczy Ferencz	301
Nikita, montenegrói fejedelem	309
Ferdinánd, bolgár fejedelem	317
I. Rákóczy Ferencz	325
Deák Ferencz	333
Baksay Sándor	341
Gróf Tisza István	349
Szell Kálmán	357
Lukács László	365
Kossuth Ferencz	373
Gróf Andrássy Gyula	381
Budai királyi palota	389
Budai honvéd szobor	397
Perczel Dezső	405
Karácsoni kép	413

